

Nr 7.

Ankom till Riksdagens kansli den 11 mars 1913 kl. 11 f. m.

Andra kammarens femte tillfälliga utskotts utlåtande nr 7, i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående indrivning i sammanhang med kronouppbörderna av avgifter till vissa sjöförsäkringsanstalter m. m.

Uti en inom Andra kammaren avgiven och till utskottet hänvisad *Motionen.* motion, nr 159, har herr *Olausson* hemställt, att Riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes utfärda bestämmelser om sådant tillägg till kungl. kungörelsen av den 22 oktober 1886, att vad däri stadgas även avsåge på ömsesidighet grundade sjö-assuransanstalter.

Till stöd för denna sin hemställan har motionären anfört följande:

»Uti kungl. kungörelse angående uppbörd av avgifter till vissa på ömsesidighet grundade försäkringsanstalter av den 22 oktober 1886 stadgas bland annat:

A.) Angående rätt för vissa försäkringsanstalter att få delägarnas avgifter debiterade och redovisade i sammanhang med kronans uppbörd.

§ 1.

Önskar på ömsesidighet grundad brand-, hagelskade- eller kreatursförsäkringsanstalt, vars — — — — —

Bihang till Riksdagens protokoll 1913. 13 saml. 5 avd. (Nr 7.)

att få delägarnas på landet avgifter till anstalten debiterade, indrivna och redovisade genom häradskrivare och kronofogde i sammanhang med kronouppbördens, må rättighet därtill anstalten meddelas o. s. v.

B.) Angående rätt för vissa försäkringsanstalter att utan föregående utslag eller dom få resterande avgifter uttagna genom utmätning.

§ 3.

På ömsesidighet grundad brand-, hagelskade- eller kreatursförsäkringsanstalt med reglemente fastställt av Kungl. Maj:t — — — — — äger under de här nedan under denna författning stadgade villkor erhålla rätt att utan föregående utslag eller dom få avgifter, som delägare på landet i dylik anstalt icke i behörig tid erlägga, genom utmätning hos dem uttaga.

Dessa stadganden äro helt visst till stort gagn för här omnämnda slag av försäkringsanstalter. I vårt land finnas dock åtskilliga andra på ömsesidighet grundade och med de i kungörelsen upptagna fullt likställda försäkringsanstalter, som ej kunna komma i åtnjutande av att få sina avgifter uttagna på sätt nämnda kungörelse föreskriver. Särskilt torde de på västkusten befintliga, på ömsesidighet grundade sjöassuransanstalter vara i stort behov av de fördelar, som nämnda kungörelse bjuder. Då dessa anstalter äro till sin verksamhet likställda med de i nämnda kungörelse angivna, torde rättvisan bjuda, att ifrågavarande förmaner även måtte tillkomma de ömsesidiga sjöassuransföreningarna. Ett tillägg till nämnda kungörelse i detta syfte synes mig därför vara väl motiverat.»

Utskottet.

Utskottet har ej funnit det styrkt, att något behov förefinnes för i motionen omnämnda sjöförsäkringsanstalter att komma i åtnjutande av den rätt, som enligt 1 och 3 §§ i kungl. kungörelsen den 22 oktober 1886 medgivits vissa på ömsesidighet grundade försäkringsanstalter. Om sjöförsäkringsanstalt skulle anse sig vara i behov därav, har den att i vanlig ordning inlämna ansökan till Kungl. Maj:t, på vars bestämmande det ju ankommer, huruvida rättigheten skall meddelas eller ej. Då det ej kunnat påvisas, att någon sådan framställning gjorts och av Kungl. Maj:t blivit avslagen, anser utskottet Riksdagens medverkan nu ej vara påkallad för att söka hos Kungl. Maj:t utverka sådant tillägg

till ovan omförmälda kungl. kungörelse, som motionären påyrkat, och får utskottet således hemställa,

att herr Olaussons förevarande motion ej måtte till någon Andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 10 mars 1913.

På utskottets vägnar:

ERNST LILJEDAHL.

Vid detta ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit herrar Liljedahl, Ingvarsson, Andersson i Höckerum, Sandstedt, Larsson i Gallstad, Bårg i Katrineholm, Torgén, Indebetou, Lindley och Danielsson.
